

Ἡ γνώμη ὅτι ἡ χρῆσις τῆς νικοτιανῆς διατηρεῖ τοὺς ὀδόντας, δὲν ὑποστηρίζεται οὔτε ἀπὸ τὴν φυσιολογίαν, οὔτε ἀπὸ τὴν παρατήρησιν. Ἐξ ἐναντίας ἀδυνατίζει τὰ ὄπλα καὶ τὴν καλύπτουσαν τὰς ρίζας τῶν ὀδόντων μεμβράναν, καὶ οὕτω μᾶλλον ἐπιταχύνει ἀντὶ νὰ βραδύνῃ τὴν φθορὰν αὐτῶν. Ὄθει καὶ δὲν εὐρίσκομεν καλητέρους τοὺς ὀδόντας τῶν καπνίζόντων ἢ τῶν μὴ. Κατὰ μέσον ὄρον μάλιστα τὰ ὄργανα ταῦτα εἶναι εἰς ἀτελεστέραν διατηρήσεως κατάστασιν. Οἱ ναῦται κάμμοι μὲν κατάχρησιν τῆς νικοτιανῆς, καπνίζοντες καὶ μασοῦντες αὐτήν, ἀλλ' ἔχουσι καὶ τοὺς ὀδόντας ἀχρεῖους.

Τινὲς ὁμολογοῦντες τὸ ἀνωφελές, ἢ καὶ τὸ ἐπιβλαβές τοῦ καπνίζειν, δὲσχυρίζονται ὁμως, ὅτι ἡ παραίτησις αὐτοῦ ἤθελεν εἶ μᾶλλον τοὺς βλάψειν. Ἀλλὰ πόσα δὲν ἔχομεν παραδείγματα διόλου ἀναιροῦντα τοὺς φόβους τούτους. Εἰς πολλὰς φυλακὰς τῶν εὐνομούμενων ἐθνῶν, δὲν συγχωρεῖται τὸ κάπνισμα εἰς τοὺς ἐκεῖ δικαιομένους, ἀν καὶ ὅλοι σχεδὸν πρὶν ἔμθωσι, δίδονται κατακόρως εἰς αὐτὰ. Μαρτυροῦσι δὲ τῶν καταστημάτων τούτων οἱ ἐπίτροποι, ὅτι οὐδεὶς τῶν φυλακισθέντων ἐβλάβη διὰ τῆς στερήσεως τοῦ ναρκωτικοῦ τούτου φυτοῦ, ἀλλ' ὅτι μετ' ὀλίγου ἡμέρας, σπανίως ὑπὲρ τὰς εἰκοσιν, ἢ ἀνησυχία καὶ ἡ παραχῆ αὐτῶν ἐλαττοῦνται, ἢ ὀρεξις αὐξάνει καὶ ἡ ὄψις προδήλως καλητερεύει. Ἐξοχὸς τις ἰατρός λέγει ὅτι πρὶν δὲν ἐγνώρισεν ἄνθρωπον νὰ ὑποφέρει τὴν παραμικρὰν διαμένουσαν βλάβην ἀπὸ τὴν τῆς νικοτιανῆς παραίτησιν, ἀλλ' ἐξἐναντίας μάλιστα πᾶς τοιοῦτος ὠφελήθη πραγματικῶς.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους συμφέρει μὲν μάλως εἰς τὴν υἰεῖαν καθὼς καὶ εἰς τὴν οἰκειακὴν οἰκονομίαν νὰ παραιτώσι κατ' ὀλίγον οἱ ἡμέτεροι τὴν πολλὴν χρῆσιν καὶ κατάχρησιν τοῦ καπνοῦ, καὶ μάλιστα οἱ νέοι, οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ νοῶσι πάντοτε, ὅτι ὠφελῶνται κατὰ πάντα διὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τῆς ἀποχῆς τοῦ καπνοῦ, καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ πολλὰ καπνιστικὰ σιγάρα καὶ συρίγρια.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ὁ ΚΑΠΠΑΔΟΚΗΣ.

Ἐν Ἀνδρονικίῳ (Ἐντουρλοῦ), χωρίῳ τῆς Καππαδοκικῆς Καισαρείας διαμένει, νομιζόμενος κοινότερον ὡς βλαξ καὶ ἡλίθιος, Καππαδόκης, τις ἀστρολόγος, ὀνομαζόμενος Πρόδρομος [Πυτόςης], χριστιανὸς ὀρθόδοξος, νῦν γέρον ὡς ἐβδομηκοντούτης, προλέγων κατὰ τὴν κοινὴν φήμην καὶ ἄλλα, καὶ μάλιστα τοὺς καιροὺς, ἀλάνθαστως. Οὗτος πρῦτερον διέτριβεν ὡς ὑπρέτης ἐν Σμύρνῃ, καὶ θελήσας νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα, ἐπειδὴ δὲν εἶχε τὰ ἔξοδα τῆς ὁδοπορίας, ἐπεχείρησε τὸ ταξείδιόν του πεζὸς καὶ μόνος, ἀναβὰς εἰς τὴν ταινίαν (ζυγὸν) τοῦ Ταύρου, ὄρους μεγάλου, ὡς γνωστὸν, ἐκτεινομένου ἀπὸ τῆς περὶ Σμύρνην Μαστουτίας (Ταχταλί) καὶ τῆς πρὸ Σάμου Μυκάλης μέχρι τοῦ Ἀργαίου [Ἐρζιά], ὄρους ἐπικειμένου εἰς τὴν Καισαρείαν. Ὁ Ταῦρος οὗτος, προβαίνων

ἐκ δυσρῶν εἰς ἀνατολὰς, χωρίζει τὴν Καρίαν ἀπὸ τῆς Λυδίας, τὴν Λυκίαν ἀπὸ τῆς Φρυγίας, τὴν Παμφυλίαν καὶ τὴν Κιλικίαν ἀπὸ τῆς Λυκαονίας καὶ τῆς Καππαδοκίας. Αἱ αὐτοῦ λοιπὸν τοῦ ἔρους ὁδεῦον σχολαίως κατὰ ῥάχεις καὶ κορυφὰς, ἐτρέφετο ἀπὸ τὰ χόρτα καὶ τοὺς καρποὺς πῶν δένδρων τοῦ ἔρους, ὁ Πρόδρομος οὗτος, μὴ καταβαίνων εἰς τοὺς κατωκλήμενους τόπους, καὶ σπουδάζων ἀναμφιβόλως εἰς τὸ σφὸν βιβλίον τῆς γυμνῆς φύσεως τὴν μετεωρολογίαν καὶ τὴν ἀστρολογίαν του. Ἀγνοοῦμεν πόσον χρόνον ἐδαπάνησεν εἰς τὴν περιεργον ταύτην περιήγησιν καὶ σπουδῆν.

Ὁ πρακτικὸς οὗτος ἀστρολόγος, προλέγει ἐπ' ἀκριβὲς τὰς ἐροχὰς, τὸν χάλᾳζαν, τὸν βαθμὸν τοῦ ψύχου, τὸν παγετὸν, τοὺς αὐχμοὺς καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ προσέτι τὸν τόπον, ὅπου θέλει συμβῆ τι τοιοῦτον, καὶ τὸν βαθμὸν καὶ τὴν διάρκειαν. Ταῦτα λέγουσι περὶ αὐτοῦ οἱ Καππαδόκαι χρησμεύει λοιπὸν ὁ Πρόδρομος πολλάκις ὡς θερμομέτρον καὶ ὑγρόμετρον τοῦ περὶ τὴν Καισαρείαν λαοῦ. Αὐτὸν ὡς μαντεῖον οἰκειακὸν, συμβουλευόνται καὶ οἱ γεωργοὶ πότε νὰ σπεύρωσιν ἢ συγκομίσωσι τὸν καρπὸν, καὶ αἱ οἰκοδόμοι πότε νὰ στειλῶσιν εἰς τὸν μῦλον τὸ γέννημα ἵνα ἀλεσθῇ, καὶ οἱ ἔμποροι πότε νὰ ταξειδεύωσι. Καὶ ὡς λέγεται, πάντοτε μένουσι εὐχарιστημένοι, συντηροῦντες αὐτὸν διὰ δωρεῶν. Ἦλθε ποτὲ εἰς αὐτὸν καὶ τις ὀθωμανὸς νὰ ἐρωτήσῃ περὶ τοῦ ταξειδίου του, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἐπιούσαν. Ὁ Πρόδρομος προεῖπε καὶ εἰς αὐτὸν, ὅτι τὴν ἐπιούσαν κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ταξειδίου θέλει γενῆ βροχὴ ῥαγδαία καὶ χάλᾳζα χοντρή. Ἐγέλασεν ὁ ὀθωμανὸς, καταφρονῶν τὴν πρόβησιν. Ἐὰν δὲν συμβῆ, ὡς λέγεις, εἶπεν εἰς τὸν Πρόδρομον ὁ ὀθωμανὸς, ὑπέσχεσαι νὰ γένῃς μουσουλάνος; Μάλιστα, ἀπεκρίθη ὁ Πρόδρομος, εἰάν ὅμως ὑποσχεθῆς καὶ σὺ, ὅτι γίνεσαι χριστιανὸς, ἀφ' οὗ συμβῆ ὅ,τι προλέγω. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὴν ἐπιούσαν ἐγένοντο τὰ πάντα, ὅπως προεῖπεν ὁ Πρόδρομος, εἶχεν ἔκτοτε ὁ ὀθωμανὸς, καὶ μὴ γενόμενος χριστιανὸς, μὲγαλον σέβας πρὸς τὸν Πρόδρομον καὶ πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν.

Διὰ ταῦτα μέχρι τοῦ δε πάντες οἱ Καισαρεῖς, Γραικοὶ, ὀθωμανοὶ καὶ Ἀρμένιοι, δίδουσι μὲγαλὴν προσοχὴν εἰς τὰς προφητείας τοῦ Προδρόμου.

ΛΑΤΙΝΙΚΟΣ ΚΑΗΡΟΣ,

Κατὰ τὴν 14^α ἑκατορταετηρίδα.

Ἡ εὐταξία ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐξέκλινε, μολονότι δὲν ἔλειπον σύνοδοι καὶ κανόνες, οἵτινες περισσότερον ἀπέβλεπον εἰς τὸ φόρεμα καὶ τὴν κόμην τῶν ἐκκλησιαστικῶν, παρὰ τὰ ἦθη αὐτῶν. Ἐκαταγίνοντο οἱ ἐκκλησιαστικοὶ εἰάν τὸ ῥάσον αὐτῶν ἔπρεπε νὰ ἦναι λευκοῦ ἢ μέλανος χρώματος, καὶ ἄλλα τοιαῦτα μικρὰ ζητήματα. Οἱ κληρικοὶ ἀρετὸν ἦτο νὰ ἐξεύρωσι ν' ἀναγινώσκωσι, καὶ τίποτε περισσότερον. Οἱ ἐφημέριοι καὶ πνευματικοὶ ἐνόμιζον χρέος τῶν μόνων νὰ ἐξεύρωσι τ' ἄρθρα τῆς πίστεως. Οἱ μοναχοὶ ἠξύνον, καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ ἀμάθεια καὶ ἀσωτεία, καὶ ὅταν δὲν ἦσαν εὐχарιστημένοι ναμένωσιν εἰς ἐν τάγμα, διέβαινον εἰς ἕτερον.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐρημίται καὶ μοναχεὶ ἀναχώρου ἀπὸ τὸν